

Три дъщеря

Кужувица кука
На зелена бука:
— Сбирайте се птици,
Бръмбари, мушци,
Пъстри буболечки,
Мравки и юрчени
Сбирайте се всички
Зайчета и птички,
Жаби кинерки,
Мечки и лисици,
Въ пъстриятъ полон
Съ швѣтчета послани,
Въ китнитъ горички,
Да посрѣщамъ всички
Въ златна колесница
Пролѣтъ — хубавица.

Атанас Душковъ

Дири си побратимъ

Вълчо отъ гората
съ пѣсень на устаго:
тръгна да пошега
наляко изъ полето.
Тръгна да огледа
снитъ говеда,
веклитъ овчари,
съ пълнитъ кошари.

Иѣна си въ гората
ни братъ, ни побратимъ,
та дано е слука,
братъ да наиде тука.
Ето го овчари
съ тънката цафера,
иде и потропа
съ дрѣновата сопа.

Кучко дигна взор
и ну проговори:
„Блди ни овчарю
съ лъната кошара,
блди ни въ гората,
близъкъ и побратимъ“.

— Не искажъ побратимъ,
ижанъ посестрина,
Съ нея ни е харно:
лѣто, есен, зима,
Щонъ за нея лигашъ,
ето ще опиташъ!
нейната милуака,
нейната цѣлуака.

Тъй овчари рече,
рече и отсѣче,
Сопата надигна
и лужаво снитна.
Вълчо се достѣи:
хука изъ полето.
Снитна въ планината
седна на тревата.
Седна и заплака,
затяжи юнака,
че иѣна въ гората
ни братъ, ни побратимъ.

Иванъ Васкиевъ